

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΗΣ ΟΜΑΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 406

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΪΟΥ 1959

Η ΜΟΝΗ ΟΔΟΣ . . .

Μεταξύ των κύκλων των δυναμένων να έχουν έγκυρον γνώμην έγινοντο, κατά τας τελευταίας εβδομάδας, αρκετά συζητήσεις, γύρω από τὰ οικονομικά τῆς χώρας καὶ τὰς διεθνείς οικονομικάς εξελίξεις.

Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτάς ἀφορμὴν ἔδωσεν ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τοὺς οικονομολόγους ὕφαισις εἰς τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς οικονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας μας. Τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν ἔμεινε βεβαίως, ἀμέτοχος καὶ ὁ Ἡμερήσιος καὶ Περιοδικὸς Τύπος.

Ἀνεπτύχθησαν διάφοροι ἀπόψεις, διευτυπώθησαν γνώμαι, ἐξετέθησαν τρόποι ἀντιμετώπισεως τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως καὶ ὑπεγραμμίσθησαν προοπτικαὶ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν οικονομικῶν μας πραγμάτων ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας, ἐν συσχετισμῷ πάντοτε μὲ τὴν διεθνή οικονομικὴν ἐξέλιξιν.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ πολιτικά καὶ οικονομικά ζητήματα τῆς χώρας, ἀπὸ διάφορον ἕκαστος θέσιν ἐξετάζων τὸ θέμα, διεχωρίσθησαν εἰς δύο ομάδας: εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς τὴν χώραν ὑπάρχει οικονομικὴ κρίσις καὶ εἰς τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς τὴν ἀποψιν αὐτήν.

Οἱ πρῶτοι, δι' ἐπιχειρημάτων, ὁμιλοῦν περὶ χαλαρώσεως τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, ἡ ὁποία ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας μὲ κίνδυνον νὰ ὀδηγηθῶμεν συντόμως εἰς οικονομικὸν μαρασμὸν καὶ τὴν ἀναπόφευκτον ἀνεργίαν. Οἱ δεῦτεροι ὑποστηρίζουν ἀκριβῶς τὴν ἀντίθετον πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποψιν. Οὗτοι παρουσιάζονται αἰσιόδοξοι καὶ προβλέπουν ὅτι ὑπάρχουν προοπτικαὶ περαιτέρω βελτιώσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας. Ἄρνούονται τὴν ὑπαρξίν τῆς οικονομικῆς χαλαρώσεως τῆς δραστηριότητος ὑποστηρίζοντες ὅτι δὲν ὑφίσταται οικονομικὴ ὕφαισις, ἀλλὰ φαινόμενικὴ ὑποτονία τῆς οικονομικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία, κυρίως, ὀφείλεται εἰς ἐποχιακοὺς καὶ μόνον λόγους, οἱ ὅποιοι θὰ ἀφανισθοῦν εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον εὐθὺς ὡς ἐκδηλωθοῦν τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποφασισθέντα μέτρα.

Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς χώρας, μολονότι εἶναι ἄμοιρος τῶν οικονομικῶν καὶ τῶν συναφῶν αὐτῶν ζητημάτων, καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ὄχι ἱκανὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ χρηματιστηριακά μυστήρια, δὲν διστάζει νὰ ἐκφράσῃ γενικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης οικονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ὡς ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ πᾶς ἐλεύθερος καὶ φορολογούμενος Ἕλλην πολίτης.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως τὸ γεγονός, ὅτι αἱ μεγάλα ἰστικά μάζαι αἰσθάνονται περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸν ἀντίκτυπον τῆς ὑφισταμένης οικονομικῆς κρίσεως, ὅσον καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ δικαιολογήσωμεν ἢ νὰ μειώσωμεν τὴν σημασίαν αὐτῆς.

Ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως ἔχει σημαντικῶς διαταραχθῆ. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὴν διαπίστωσιν ἀλλὰ ἀναμφισβήτητον γεγονός, τὸ ὅποιον δύναται, νὰ βεβαιώσῃ πᾶς τις ἔχων σχέσιν τινὰ μὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ἔμποριον. Μεγάλαι ποσότητες πάσης φύσεως καταναλωτικῶν

ἀγαθῶν παραμένουν ἀδιάθετα εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ εἰς τὰς προθήκας τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν καταστημάτων.

Εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας παρουσιάσθη τὸ φαινόμενον τῆς αὐξήσεως τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, χωρὶς παραλλήλως νὰ αὐξηθῇ καὶ ἡ ἀγοραστικὴ καὶ καταναλωτικὴ δυνατότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τῶν μισθοσυντηρητῶν.

Ἐχομεν τούτεστιν αὐξήσιν τοῦ δείκτου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, καὶ μείωσιν τοῦ δείκτου τῆς ζήτησεως, τῆς ἀγοραστικῆς δηλ. δυνατότητος τῶν εὐρέων στρωμάτων. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ τὸ ὅποιον εἰς τὴν οικονομικὴν γλῶσσαν ὀνομάζεται **διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ παραγωγῆς καὶ ζήτησεως** ἐγκλείει μύριους κινδύνους διὰ τὴν οικονομικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας.

Ἡ μείωσις τοῦ δείκτου τῆς ζήτησεως ἐντείνεται ἀπὸ τὰ χαμηλὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργαζομένων, ἐργατῶν καὶ ὀπαλλήλων.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθεῖσα οικονομικὴ πολιτικὴ, δλων τῶν Κυβερνήσεων, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διὰ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως βελτίωσιν τῆς εὐημερίας τῆς χώρας μας, ἐπέτυχε τὴν ὑπερπαραγωγὴν μὲν ταύτης, χωρὶς παραλλήλως νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὴν καταναλωτικὴν δυνατότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Οὕτω ἐδημιουργήθη ἤδη ἓνα πρόβλημα τὸ ὅποιον ὄφειλαν νὰ προΐδουν ἐγκαίρως οἱ ἀρμόδιοι.

Ἡ Κυβέρνησις, εὐρισκομένη πρὸ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ἄμεσον λύσιν, ἐξήγγειλε προσφάτως πενταετὲς πρόγραμμα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ ὡς τὸ ἐχαρακτήρισεν. Δι' αὐτοῦ προβλέπεται αὐξήσις τῶν πιστώσεων διὰ τὴν βιομηχανίαν, διὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα καὶ χορηγήσις δανείων μεσοπροθέσμων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας.

Ἄν τὰ ἐξαγγελθέντα μέτρα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θὰ τὸνώσουν τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς ζήτησεως, δεδομένου ὅτι δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἄμεσον ἐνίσχυσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνατότητος τῶν πενομένων τάξεων ὡς εἶναι τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ὀπαλλήλων δι' ὅμας εἶναι ἄγνωστον ἀλλὰ καὶ ἀμφίβολον. Κατὰ τὴν γνώμην μας ἄμεσα σταθερὰ καὶ δραστικά μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οικονομίας τῆς χώρας μας δὲν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀποβλέπουν εἰς προσωρινὴν ἀνάσχεσιν ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι συντελεστικά εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἀγοραστικῶν δυνατοτήτων τῶν μισθοσυντηρητῶν γενικῶς.

Δοθέντες ὅτι διὰ τῆς ἀνάδοι τοῦ δείκτου τῆς ἀγοραστικῆς δυνατότητος αὐτῶν θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ διαταραχθεῖσα ἰσορροπία μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζήτησεως, γεγονός τὸ ὅποιον καὶ τὴν οικονομικὴν ζωὴν μας θὰ ἐξυγιάνῃ καὶ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ βελτιώσῃ θετικῶς, ἀμέσως καὶ σταθερῶς, εἶναι ἀνάγκη ὅπως αὐξηθοῦν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων γενικῶς ἄλλως μετ' ὀλίγον θὰ ὀμιλοῦμεν καὶ πάλιν περὶ οικονομικῶν διαταραχῶν.

Δὲν θέλωμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἀντιμετώπισεως τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία σήμερον ἀπειλεῖ τὴν ἀγορὰν διέφυγεν τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως Καραμάνλη. Ἀναμφιβόλως καὶ πάλιν ἐπεκράτησε τὸ ἀντιὐπαλληλι-

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΜΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΒΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 18. - ΤΗΛΕΦ. 26-547

— Έτησία συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος	Δραχ.	50.—
— Τιμή του φύλλου		1.50
— Διά τας Σχολικὰς Έφορέας		50.—

" ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ..

ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE : 18, XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

" ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ..

(Tribune des Instituteurs)

ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX : 18, RUE XÉNOPHON, ATHÈNES (GRÈCE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ

Ως γνωστόν μετά την δια της υπ' αριθ. 1943)1957 αποφάσεως του Συμβουλίου της Έπικρατείας άκρωσιν του πίνακος πρακτικων συναδέλφων εις Τμηματάρχας Β' τάξεως και την εις θέσεις της αποφάσεως ταύτης επαναστατήσαν άνάκλησιν των προαγωγών των μόν των Δημοσίων Ταμείων εξηκολούθησαν καταβάλλοντα τας αποδοχάς Τμημ. Β' τάξεως τινά δε διέκοψαν την καταβολήν τούτων από της άνακοινώσεως του Δ)τος άνακλήσεως της προαγωγής μέχρι της επαναπροαγωγής.

Το Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους υπό την ηγείαν του όποιου έτέθη τό θέμα έάν οι επαναπροαχθέντες συνάδελφοι εις Τμηματάρχας Β' τάξεως εδικαιοθύντο των αποδοχών του βαθμού τούτου από της διακοπής καταβολής τούτων μέχρι της επαναπροαγωγής των άπεφάνθη κατά πλειοψηφίαν μόν καταφατικώς επί τη αίτιολογία ότι η άρνησις καταβολής της ως ειρηται διαφοράς των αποδοχών Τμημ. Β' τάξεως εις τούς μόν λαβόντας ταύτην συναδέλφους θά έθεσε τούτους εις ήσασον μοίραν έναντι των λαβόντων ταύτην και θά παραβιάζετο ούτω τό άρθρον 3 του Συντάγματος περί ίσοτήτος των Έλλήνων ένώπιον του νόμου, κατά μειοψηφίαν δε, την γνώμη της όποιας άπεδέχθη τό Ύπουργείον των Οικονομικών, αποφαιτικώς ήτοι όσοι μόν έλαβον την διαφοράν καλώς έλαβον όσοι δε δέν έλαβον δέν δικαιου- ντάι ταύτης χωρίς τοσσο να άποτελή και παραβίασιν του ως άνω άρθρου του Συντάγματος.

Περί της ορθότητος της γνώμης της πλειοψηφίας η μειοψηφία από νομικής άπόψεως θά άποφανθώσι τά άρμόδια πολιτικά δικαστήρια ένώπιον των όποιων ήγέρθησαν υπό των ένδιαφερομένων συναδέλφων άγωγαι. Η γνώμη της μειοψηφίας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους μάς φέρει εις την μνήμην τό «Μακάριοι οι κατέχοντες» πλην όμως κατά ταύτην ούδεμία διαφορά υπάρχει και ούδεμία διάκρισις γίνεται μεταξύ κατεχόντων και μόν κατεχόντων έφ' όσον όλοι, κατέχοντες και μόν κατέχοντες, είναι ίσοι . . . ένώπιον του νόμου.

Η ΕΥΘΕΙΑ ΟΔΟΣ

Ως άνεγράφη εις τό προηγούμενον φύλλον του Διδ. Βήματος η διάταξις περί μειώσεως των δικαιωμάτων του αίρετου άπληείφη όριστικώς από τό τροποποιητικόν Διάταγμα κατά έντολήν του κ. Ύπουργου, όστις έπέισθη πλέον ότι δέν είναι δυνατόν να έχωμεν δύο ειδών Έκπαιδευτικούς Συμβούλους με ηύξημένα η μειωμένα δικαιώματα.

Παρά ταύτα έναπέμεινεν η επί έν περίπου έτος πολεμική της Διοικήσεως της Ένώσεως, ήτις έκ του άδειξου χειρισμού τόσον του ζητήματος τούτου, όσον και τινων άλλων, περί των ούδεμίαν έντολήν είχεν όπως άνακινήση έθεσε πολλά έρωτήματα τόσον εις τούς Έπιθεωρητάς όσον και εις τούς Διδα- σκάλους.

Φρονοόμεν ότι τά έκ της όλης πολιτείας της συμπαράσματα εις τά όποια άσφαλώς θά κατέληξε θά την οδηγήσουν εις την εύθειαν οδόν από την όποιαν όφείλει να όμολογήση ότι παρε- ζέκλειαν έπικινδύνως.

Ημείς πρώτοι θά χειροκροτήσωμεν και θά συγχαρώμεν τούς διοικούντας την Ένωσιν παρά την άσκηθεισαν εις βάρος μας άδικαιολόγητον πολεμικήν.

ΜΙΑ . . . ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Κατά πληροφορίας ό κ. Νομάρχης Ημαθίας δι' έγκυκλίου του συνιστά εις τας διδασκαλίσσας του νομού του να καταβάλλουν πάσαν δυνατήν προσπάθειαν, ώστε ν' άποφεύγεται ό τοκετός των κατά την έργασίμον περίοδον, να συμπίπη δέ ούτως κατά την περίοδον των διακοπών, ίνα μόν άπομακρύνονται της έργασίας, λόγω τοκετού, κατά την περίοδον των εργασιών των σχολείων.

Δέν έκπληττόμεθα δια την ένεργειαν αυτήν του κ. Νομάρχου Ημαθίας. Τόν πληροφορούμεν μόνον, ότι δέν πρωτοτυπεί επί του θέματος αυτού, άλλα μιμείται κατά γράμμα κάποιον άλλον συνάδελφόν του, ό όποιος έκαμε πρό τριών έτών την αυτήν σύστασιν. Άπορούμεν όμως, διατι δέν έσκέφθη να δώτη πέραν της συστάσεως και την . . . κατ'άλληλον συνταγήν, η όποία θά είχεν όντως πρακτικά άποτελέσματα.

Περαιτέρω άποφεύγομεν να σχολιάσωμεν την έγκύκλιον αυτήν του κ. Νομάρχου, διότι είμεθα βέβαιοι ότι η άνωτέρω κομικοτραγική σύστασις θά άποτελέση κατάλληλον θέμα δια τούς χρονικογράφους και συγγραφείς θεατρικών έργων, πρός ψυχαγωγίαν του Έλληνικού κοινού της εποχής μας, τά χειροκροτήματα του όποιου θά άπενθύνονται περισσότερο πρός τόν έμπνευστήν των έργων κ. Νομάρχην και όλι- γώτερον πρός τούς συγγραφείς η έρμηνευτάς τούτων.

ΑΤΥΧΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗ

Άναμφισβητήτως, οι διάφοροι . . . άρμόδιοι διαχωρίζουν τόν δημοσιούπαλληλικόν κόσμον εις κλάδους προνομιούχους και μόν, δια να δύνανται εύκολώτερον να παρεμποδίζουν την προβολήν των κοινών επιδιώξεων τούτων.

Η τακτική αυτή είναι όμολογουμένως άτυχής, διότι ένφ φαινομενικώς δημιουργεί εις τας ύπαλληλικάς τάξεις μικράν τινα σύγχυσιν και εύκόλυνει την Διοίκησιν εις τό έργον της χειραγωγήσεως του συνόλου, εις την πραγματικότητα δημιουργεί μίαν άνευ προηγουμένου ήθικην άποσύνδεσιν της ύπαλληλικής συνοχής και άλληλεγγύης με άποτέλεσμα την μείωσιν της ποιοτικής και ποσοτικής αποδόσεως της υπό των ύπαλλήλων παρεχομένης εργασίας, όπερ, άναμφιβόλως, έγκυμονεί μυρίους κινδύνους δια τό κράτος.

Έκείνο όμως τό όποιον είναι άδικαιολόγητον και εγγίζει τά όρια του μόν άνεκετο είναι η διάκρισις των δημοσίων ύπαλλήλων, την όποιαν κάμνει ό περί στεγασέως των Δ. Ύ. Νόμος 3783)57.

Σύμφωνα με τόν Νόμον αυτόν άλλοι ύπάλληλοι δικαιου- νται άπαλλαγής από τόν φόρον μεταβιβάσεως κατά την σύνταξιν του συμβολαίου συνάψεως στεγαστικών δανείων και άλλοι δέν δικαιουονται της τοιαύτης άπαλλαγής.

Διαχωρίζονται δια του νόμου αυτού οι ύπάλληλοι εις προνομιούχους και μόν. Και εις μόν την πρώτην περίπτωσιν ύπα- γονται οι έχοντες μόνιμον την θέσιν εις την περιοχήν της τέως Διοικήσεως της πρωτευούσης εις δε την δευτέραν οι όηρη- τούντες εις την έπαρχίαν.

Ό διαχωρισμός εις πρωτευουσιάνους και εις έπαρχιώτας ύπαλλήλους είναι έντός πείσης λογικής και σοβαρότητος, δι' αυτό συνιστώμεν εις τούς άρμοδίους όπως δώσουν τας ένθεδειγμέ- νας έντολάς δια να έπεκταθῆ η άπαλλαγή της φορολογίας και εις τούς ύπαλλήλους τούς όηρητούντας εις την ύπαιθρον, οι όποιοι έπιθυμοῦν να άποκτήσουν στέγην εις αυτήν.

Έξ άλλου, τό να διαθέτουν τά στεγαστικά των δάνεια κατά τρόπον ποδ έξυπηρετεί τά οικογενειακά των συμφέ-

